

LBRIS

We know
books

© Julia Pommerenke

Jule Ambach, născută în 1987, a fost redactor de cărți pentru copii înainte să își scrie propriile povești. Îi place să-și bea cafeaua cu scorțișoară, să asculte muzică la volum tare în timp ce scrie și să călătorească prin Suedia.

© privat

Stew (Stefanie) Wegner & Tim Müller-Wegner sunt o echipă de ilustratori din Hamburg. De douăzeci de ani, își creează ilustrațiile împreună, „la patru mâini”. Ambii au studiat comunicare vizuală, iar Timo are și o specializare ca animator.

SĂ ÎNCEPEM!

PREGĂTEȘTE UN CREION ȘI O
FOARFECĂ.

DACĂ AI NEVOIE ÎN ORICE MOMENT
DE UN MIC INDICIU, POȚI GĂSI
SOLUȚIILE LA PAGINA 66.

Jule Ambach

ESCAPE SCHOOL

ATENȚIE, ZOMBI!

Ilustrații de Stew Wegner & Timo Müller-Wegner

Bookzone
BUCUREȘTI, 2026

1.

– Mă poți ajuta? întrebă Anni, care stă pe o scară, încercând să agățe o ghirlandă cu cranii deasupra ușii.

Tom îi întinde o piuneză.

– Arată grozav! exclami tu.

Amfiteatrul se transformă într-un adevărat castel bântuit. Fețele înfiorătoare ale dovlecilor sculptați strălucesc pe pervazuri, tavanul este acoperit cu pânze de păianjen artificiale, iar la fiecare câteva minute răsună din difuzoare un râs înfiorător. Luminile candelabrului pâlpâie în verde și roșu.

AI IDEE CE SE SĂRBĂTOREȘTE ASTĂZI LA INTERNAT?

Găsește literele ascunse în imagine și adaugă-le pe ghirlandă în ordinea corectă

– Ce aveți acolo? exclamă tu surprins.

Mo și prietenii lui, elevi din clasele superioare, cară lespezi uriașe. Gemând din răspuțeri, le lasă jos pe podea.

– Pietre funerare, găfăie Mo.

Băieții pun jos pietrele și își șterg fruntea de transpirație.

– Le-am găsit mai devreme în pivniță. De fapt, căutam instalația. Grozav, nu?

– Cu adevărat! exclamă Anni cu entuziasm. Chiar par a fi reale.

Sură niste praf și murdărie de pe una dintre pietrele funerare și încearcă să descifreze inscripția: „Aici este înmormântat Frederic Espenstein. 1764–1796.”

– Oare asta a fost decorul unei piese de teatru? se întreabă Tom.

Unul dintre prietenii lui Mo ridică din umeri.

– Cu siguranță mai sunt și altele.

– Aaaahh! răsuna un țipăt turios în amfiteatru.

Doamna Gerster, bucătăreasa-șefă a școlii, intră cu pași mari și chipul roșu de furie.

– Gata, ajunge! mormăie ea.

– Dar, doamnă Gerster, ce s-a întâmplat? se apropie liniștit profesorul de biologie, doamna Wietand, de femeia mică și furioasă și o mângâie pe braț.

Doamna Gerster își scutură mâna.

– Acum chiar e prea de tot, pufnește ea.

Elevii, care sunt ocupați cu pregătirile, o privesc înmărmuriți.

– Mai întâi, automatul de dulciuri este golit de trei ori, iar acum frigiderul este gol! Toată carnea pentru gulașul înfricoșător a dispărut.

Doamna Gerster își flutură mâinile în aer, pufnind.

– Acum trebuie să văd ce putem face în schimb. Frumoasă sărbătoare! Poate supă de mazăre? bombăne doamna Gerster dezamăgită și se întoarce în bucătărie.

Tom îți aruncă o privire.

– Ar trebui să vedem care e problema, sugerează el în șoaptă.

Anni dă din cap. Katta, animalul de companie al lui Tom, chițăie în semn de aprobare și sare în brațele lui Tom. Ea cască și se întinde.

– A, da, își amintește Tom. Eu și Katta urma să căutăm craniile de plastic în pod împreună cu îngrijitorul Wolle. Și mai trebuie să ne și schimbăm.

– În regulă, ne vedem curând, spune Anni, mângâind-o pe Katta.

– Atunci continuăm mai târziu cu decorațiunile, spui tu, făcându-le cu mâna lui Tom și Kattei, care pleacă.

